C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosar nr.1r-982/25 Judecătoria Soroca, sediul Central
Nr.PIGD 1-25161639-03-1r-22122025 Judecător: Ghenadie Tocaiuc

D E C I Z I E
În numele Legii

23 aprilie 2026 municipiul Bălți

Colegiul penal al Curţii de Apel Nord
În completul compus din:
Preşedintele şedinţei, judecător Ghenadie Liulca
Judecătorii Ludmila Iarmaliuc, Aurelia Andronache

a judecat în lipsa părților, în ordine de recurs, recursul avocatului Alexandr Olșanski în interesul inculpatului Vatamaniuc Andrei declarat împotriva sentinței Judecătoriei Soroca, sediul Central din data de 01 decembrie 2025, pe cauza penală, prin care:

Vatamaniuc Andrei *****, născut la *****, IDNP *****, originar din sat. *****, domiciliat în mun. *****, cu studii gimnaziale, supus militar, în relații de concubinaj, neangajat în câmpul muncii, cetățean al Republicii Moldova, anterior condamnat prin:

- sentința Judecătoriei Soroca din 22 aprilie 2011, în baza art. 264/1 alin. (1) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe o perioadă de 160 ore, fără privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport;

- sentința Judecătoriei Soroca din 20 iulie 2012, modificată prin Decizia Curții de Apel Bălți din 28 noiembrie 2012, în baza art. 264/1 alin. (1) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe o perioadă de 160 ore, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani;

- sentința Judecătoriei Soroca (sediul Central) din 09 octombrie 2017 în baza art. 27, 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, la o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis;

-a fost recunoscut vinovat și condamnat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264/1 alin.(1) Cod penal.

Termenele de judecare a cauzei:

- instanța de fond: 18.11.2025 - 01.12.2025.

- instanța de recurs: 22.12.2025 –23.04.2026.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de argumentele recursului, materialele cauzei, pentru expunere asupra cererii de recurs, Colegiul penal,-

a c o n s t a t a t :

Prin sentința Judecătoriei Soroca, sediul Central din data de 01 decembrie 2025 a fost recunoscut vinovat Vatamaniuc Andrei în săvârșirea infracţiunii prevăzute de art. 264/1 alin. (1) Cod penal și în baza acestei Legi, cu aplicarea prevederilor art. 364/1 Cod de procedură penală, în coroborare cu art. 80/1 alin. (1), (2) Cod penal, i s-a stabilit o pedeapsă sub formă de 1 (unu) an 6 (șase) luni închisoare, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport. S-a aplicat faţă de Vatamaniuc Andrei măsura preventivă - arestul preventiv, luîndu-l sub arest din sala ședinței de judecată, menținându-se până la intrarea sentinței în vigoare. În temeiul art. 72 alin. (3) Cod penal, pedeapsa închisorii stabilită conform prezentei sentințe de către Vatamaniuc Andrei urmând a fi executată în penitenciar de tip semiînchis. Termenul pedepsei urmând a fi calculat de la data pronunțării sentinței – 01 decembrie 2025. Mijloacele materiale de probă: test nr.3883 din 07.11.2025 ora 17:38, pe numele lui Vatamaniuc Andrei, prin care s-a stabilit că concentrația de etanol în aerul expirat era de 0,82 mg/L și un suport DVD-R pe care sunt fixate imagini video cu momentul testării alcooscopice a lui Vatamaniuc Andrei din 07.11.2025. (f.d. 16, 20), urmând a fi păstrat în continuare la materiale cauzei penale. A informa organul emitent al permisului de conducere, Direcția documentare conducători auto din Departamentul înmatriculare a mijloacelor de transport și calificare a conducătorilor auto din cadrul Agenției Servicii Publice a Rep. Moldova, privind anularea permisului de conducere cu nr.178300179, pentru categoria ”B”, eliberat la 04.07.2017, pe numele lui Vatamaniuc Andrei.

Pentru a se pronunța în sensul celor expuse, instanța de fond a constatat că, inculpatul Vatamaniuc Andrei, la 07 noiembrie 2025, în jurul orei 17:30,

dispunând de permis de conducere nr.178300179, pentru categoria ”B”, eliberat la 04.07.2017, fiind sub influența băuturilor alcoolice, intenționat, încălcând cerințele punctului 14) lit. a) din Regulamentul Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357/2009, conform căror ”conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate”, a condus mijlocul de transport de model ”Dacia Logan” cu număr de înmatriculare CSC 457, unde în timpul deplasării pe strada Independenței municipiul Soroca în regiunea parcului central a și fost stopat de către colaboratorii de poliție. La fața locului, fiind suspectat de către colaboratorii de poliție, aflați în exercițiul funcțiunii, în consumul băuturilor alcoolice și conducerii mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, Vatamaniuc Andrei la 07 noiembrie 2025 ora 17:38 a fost supus testării alcoolscopice cu analizatorul concentrației de etanol “Drager Alcotest 6820” din dotare, în urma cărui fapt s-a constatat, că concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de către acesta este de 0,82 mg/L.

Judecând prezenta cauză penală în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, instanța de fond a concluzionat că, vinovăția lui Vatamaniuc Andrei este dovedită prin probele din materialele cauzei, administrate și cercetate în ședința de judecată, acesta recunoscând vinovăția în comiterea faptei incriminate, acțiunile acestuia fiind calificate conform semnelor infracțiunii prevăzută de art. 2641 alin. (1) Cod penal cu indicii de calificare: *„conducerea mijlocului de transport de către o persoană care are o concentrație de vapori de alcool în aerul expirat ce depășește 0,35 mg/l”.*

Sentința de condamnare a fost atacată cu recurs de către avocatul Alexandr Olșanski în interesul inculpatului Vatamaniuc Andrei solicitând admiterea lui, casarea actului judecătoresc recurat, rejudecarea cauzei, cu adoptarea unei noi hotărâri, prin care a-i stabili o pedeapsă mai blândă non-privativă de libertate prin prisma prevederilor art.90 Cod penal, or, inculpatul și-a recunoscut vina integral, s-a căit sincer de cele comise, a colaborat cu organul de urmărire penală, are trei copii minori la întreținere.

Colegiul penal reține că, potrivit prevederilor art. 447 alin.(1) Cod de procedură penală, (1) Recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. (2) Instanța de recurs fixează data examinării și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

În respectarea prevederilor sus menționate, Colegiul penal a comunicat părților despre dreptul de a depune o referință.

Referințe pe caz nu au parvenit.

Verificând argumentele recursului în raport cu materialele cauzei şi prevederile legii, ținând cont aspectele de fapt și drept, Colegiul a ajuns la concluzia că, recursul urmează a fi respins din următoarele considerente:

Colegiul penal notează că, în conformitate cu art. 437 alin. (1) pct. 1/4) Cod de procedură penală, pot fi atacate cu recurs sentințele pronunțate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Potrivit art. 364/1 alin. (10) și (11) Cod de procedură penală, sentința adoptată în condițiile prezentului articol poate fi atacată cu recurs, invocându-se doar erorile procesuale şi măsura de pedeapsă stabilită.

Recursul se judecă de către instanța ierarhic superioară în conformitate cu prevederile art. 447 şi 448.

Conform art. 448 Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

Potrivit art. 449 alin. (1) pct. 1) lit. a) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.

Colegiul reține, că prezenta cauză a fost judecată în prima instanță în ordinea prevăzută de art.364^1 Cod de procedură penală, în baza probelor administrate de către organul de urmărire penală, care au fost cercetate în ședința instanței de fond, asupra cărora inculpatul Vatamaniuc Andrei nu a obiectat și nu a solicitat administrarea unor probe noi.

Prin prisma probatoriului administrat instanța a stabilit ca fiind dovedită pe deplin vinovăția inculpatului Vatamaniuc Andrei în comiterea infracțiunii de conducere a mijlocului de transport de către o persoană care are o concentrație de vapori de alcool în aerul expirat ce depășește 0,35 mg/l, stabilindu-i conform acestei legi pedeapsa penală sub formă de închisoare pe un termen de 1 an 6 luni, cu ispășirea acesteia în penitenciar de tip semiînchis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Din conținutul cererii de recurs rezultă că, partea apărării în interesele inculpatului nu contestă încadrarea juridică a faptei, cel din urmă recunoscând

comiterea ei, ci doar și-a expus dezacordul cu pedeapsa penală, solicitând atenuarea ei prin prisma exigențelor art.90 Cod penal.

Dat fiind contestarea sentinței doar în latura pedepsei penale, Colegiul se va expune numai în această parte, reținând caracterul ei motivat și argumentat, bazat pe aspectele de drept și împrejurările faptice a cauzei, prima instanță justificat a aplicat acestuia pedeapsa sub formă de închisoare, iar cuantumul acesteia pentru infracțiunea săvârșită, a fost stabilit cu respectarea principiilor individualizării pedepsei penale și a prevederilor art.80^1 alin.(1) Cod penal.

Colegiul penal reține că, potrivit prevederilor art.75 alin.(1) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Totodată alin.(2) al articolului nominalizat stipulează, că în cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional şi se aplică atunci când gravitatea infracțiunii şi personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă şi nu şi-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.

Respectiv, reținând prevederile menționate supra, coroborându-le cu circumstanțele cauzei, Colegiul penal consideră că, pedeapsa aplicată inculpatului, sub formă de închisoare, în cuantumul stabilit de către prima instanță, este în coraport cu gravitatea faptei comise – infracțiune mai puțin gravă; personalitatea inculpatului – nu este la prima încălcare a legii penale, fiind anterior judecat și condamnat inclusiv și la pedeapsă închisorii, cu executarea reală, precum și fiind supus răspunderii contravenționale, atitudinea inculpatului față de faptele comise și procesul desfășurat – a recunoscut vina și a solicitat examinarea cauzei în

procedura simplificată, fapt ce a găsit reflectare asupra termenului de examinare a cauzei, persistând circumstanță atenuantă prevăzută de art.76 Cod penal, precum și circumstanțele agravante stipulate art.77 Cod penal- săvârșirea infracțiunii de o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiuni similare.

În același context, Colegiul penal notează, că rezultând din prevederile art.75 alin.(2) Cod penal, sancțiunea închisorii este o formă excepțională de pedeapsă, care se aplică doar în cazul în care gravitatea infracțiunii şi personalitatea inculpatului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoarea.

În acest sens, Colegiul reține, că în cauza inculpatului Vatamaniuc Andrei stabilirea categoriei excepționale de pedeapsă este condiționată de personalitatea acestuia, or, anterioarele condamnări a inculpatului atestă că aceasta este predispusă de a încălca legea. Condamnările anterioare nu l-au corectat și nu l-au reeducat pe inculpat, acesta a continuat comiterea faptelor infracționale.

Având în vedere, anterioarele condamnări, Colegiul penal constată inoportunitatea aplicării față de inculpatul Vatamaniuc Andrei a unei pedepse mai blânde sau de altă categorie, după cum invocă recurentul, or, inculpatul anterior a fost supus răspunderii penale, aplicându-i-se și pedeapsa închisorii, însă careva concluzii n-a tras, și prin săvârșirea din nou a unei infracțiuni, a sfidat cu desăvârșire nu numai normele morale, dar și legea penală.

În atare împrejurări, solicitările părții apărării referitor la aplicarea unei pedepse mai blânde, Colegiul le consideră neîntemeiate, or, o pedeapsă mai blândă la caz, nu va asigura atingerea scopului pedepsei penale și nu va restabili echitatea socială perturbată de inculpatul Vatamaniuc Andrei.

La fel se menționează și faptul, că analizând condițiile în care poate fi acordată suspendarea executării pedepsei, rezultă că aceasta nu este un drept al inculpatului, ci o facultate a instanței de judecată, care este liberă să aprecieze dacă este sau nu cazul să o acorde.

Colegiul notează, că potrivit art.61 alin.(2) Cod penal, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Deci, prin prisma celor stipulate de legislator în cuprinsul normei precitate, Colegiul consideră, că la caz, atingerea scopurilor menționate: de restabilire a echității, de corectare a inculpatului, de prevenire a comiterii altor infracțiuni, va fi

posibilă doar prin aplicarea față de inculpatul Vatamaniuc Andrei a pedepsei sub formă de închisoare, cu executarea ei reală. Pedeapsa astfel cum a fost individualizată de către prima instanță răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art.61 Cod penal, cuantumul acesteia este dozat corespunzător, iar față de natura și gravitatea faptei comise, a circumstanțelor reale de săvârșire a acestora, pedeapsa aplicată inculpatului este aptă să conducă la realizarea scopurilor sancțiunii.

Colegiul reține că recunoașterea vinovăției prin acceptarea probatoriului administrat pe caz și manifestarea unei căințe sincere, au constituit temei pentru aplicarea dispozițiilor art.364[1] Cod de procedură penală în coroborare cu art.80[1] Cod penal, asigurând reducerea limitelor pedepsei penale, ceea ce face imposibilă invocarea acestor circumstanțe ca temei de aplicare a unei pedepse mai blânde.

Colegiul remarcă că prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii.

Individualizarea pedepsei constă din obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

La individualizarea pedepsei, conform criteriilor generale de individualizare a pedepsei, instanța de judecată trebuie să respecte toate cerințele prevăzute de legea penală ce asigură aplicarea față de inculpat a unei pedepse echitabile, legale și individualizate.

În aceeași ordine de idei, Colegiul ține să menționeze, că componența art.264[1] Cod penal este inclusă în categoria infracțiunilor mai puțin ușoare făcând parte din domeniul securității circulației rutiere și exploatării mijloacelor de transport, ca parte componentă a securității și ordinii publice, ea este îndreptată spre neadmiterea la circulația rutieră a persoanelor în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, întru excluderea urmărilor grave ce pot surveni ca rezultat al acestor acțiuni, ținându-se cont și de faptul, că la etapa actuală mijloacele de transport prezintă un grad sporit de pericol.

În sensul celor enunțate, tragerea făptuitorului la răspunderea penală pe art.264[1] alin. (1) Cod penal determină necesitatea aplicării în privința lui atât a pedepsei penale principale, cât și a celei complementare, obligatorii, întru excluderea manifestării în continuare a aceluiași comportament de neglijare a

restricțiilor impuse de lege, precum și a practicii vicioase de sine încredere în rândurile infractorilor.

Din motivele expuse supra, criticile aduse de către avocat în interesul inculpatului sentinței recurate, Colegiul penal le apreciază ca nefondate, or, la aplicarea pedepsei penale, instanța de judecată s-a conformat prevederilor legii care reglementează procesul de stabilire și individualizare a pedepsei.

În conformitate cu art.449 alin.(1) pct.1) lit.a) Cod de procedură penală, Colegiul penal,-

D E C I D E:

Recursul avocatului Alexandr Olșanski în interesul inculpatului Vatamaniuc Andrei declarat împotriva sentinței Judecătoriei Soroca, sediul Central din data de 01 decembrie 2025, pronunțată pe cauza penală privindu-l pe **Vatamaniuc Andrei** *****, se respinge ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecător: Ghenadie Liulca

Judecători: Ludmila Iarmaliuc

Aurelia Andronache